

**Tale af Sven Felding, Rektor for Kunstakademiets
Arkitektskole
ved afsløring af kunstværk af Sophia Kalkau i anledning
af KASB's 75 års jubilæum den 10. november 2005.**

Kære gæster og kære Sophia Kalkau
Velkommen til Kunstakademiets Arkitektskole og velkommen til
Kunstakademiets Arkitektskoles Biblioteks 75 års jubilæum

Og velkommen til afsløringen af det relief af billedkunstneren Sophia
Kalkau som mere varigt skal markere jubilæet i år 2005.

Skolens eget udvalg for kunstnerisk udsmykning har i flere omgange
været i dialog med udvalget for kunstnerisk udsmykning af Statens
Forsknings- og Uddannelsesbygninger, om mulighederne for at
erhverve værker placeret på steder hvor et kunstværk vil være i
dialog med skolens studerende, lærere og ansatte, meget gerne på
steder hvor vi åbner os mod offentligheden.

Vi kan da også glæde os over nu at have betydningsfulde værker
både i vores gård og i festsalen.

I forlængelse heraf var det oplagt at diskutere et kunstværk i vores
bibliotek, der om noget sted på skolen, og endda direkte forpligtende
er vendt mod en offentlig brug, dels af professionelle arkitekter og
andre arkitekturinteresserede, og dels vore egne studerende og
forskere.

Vi har på biblioteket ca. 50.000 besøgende om året, og biblioteket
er åbent alle hverdagen til ud på aftenen.

Det var oplagt at tale om gavlvæggen, da den havde både plads og
synlighed, men der var på det tidspunkt et virvar af rør, ledninger og
skilte.

Vi overlod valget af kunstner til SFOU's kompetente kunstudvalg, og
det skal fortælles, at vi næsten ikke kunne få armene ned, da de
foreslog Sophia Kalkau.

Vi har nok alle været inspireret af Kunstakademiets 250 års
jubilæumsudstilling "Spejlinger i gips" i Charlottenborgs festsal, hvor
Sofia havde et af de fineste bidrag i dialog med bl.a. kopien af

Phartenon-frisen i C.F. Hansens opsætning, det er den der hænger langs hele periferien over vinduerne.

Betingelsen for, at placere et kunstværk på endevæggen var at væggen blev ryddet for de synlige installationer. Det viste sig mere vanskeligt end vi kunne forestille os, og personalet har måttet finde sig i støj og støv i mere end fire uger før alle rør og kabler var ført bag om væggen og op igennem etagerne. Selv flugtvejskiltene er flyttet helt væk fra væggen – så den nu står så ren og hvid, så hvid som det kan lade sig gøre i en klejnsmedje fra 1920.

Sophia blev så bedt om at komme med forslag til udsmykningen. Og Sophia er gået meget grundigt til værks – hun har utallige gange siden januar været på biblioteket for at fornemme rummet, stemningen og lyset. Hun har fotograferet, målt op og studeret rum og vinduer. Flere blandt personalet har spurgt – hvem er det, der hele tiden kommer og sætter sig og kigger og måler, uden at vi har villet røbe det.

I juni måned fremlagde Sophia Kalkau så sit forslag for udvalget i SFOU, for skolens udsmykningsudvalg og for bibliotekets leder. På en utrolig intens måde fortalte Sophia om sine ideer og tanker med store fotografier af den model, som hun har bygget til forslaget – til 'Månens kvadratur'.

Nogle af overvejelserne var at forme et kunstværk som passer til et bibliotek som et refleksions- og vidensrum. Kunstværket må ikke være for dominerende og anmassende – det skal passe til funktionen i rummet. Der er mange kvadrater i rummet - alle talt op, (der er 378 små kvadrater i loftet og 34 gallerivinduer). Mange forskellige farver – fordi glassene er skiftet igennem bygningens 85 år historie. I den anden ende af rummet – er der en sol som står op eller går ned – halvcirkel vinduet over udgangsporten. Der er de runde lamper i loftet som måneskiver og de to runde spejle her bagved.

Cirkler og kvadrater – det blev kunstværkets omdrejningspunkt.

'Månens kvadratur' består af en måne og 23 månelamper. En stor lysende måne for oven 23 kuber nedenunder som både er kvadrater og cirkler. Eller rettere forfra er de rektangulære og nedefra og ovenfra er de kvadratiske.

De 23 månelamper er i forskellige størrelser. Det er intuitive størrelser – valgt med omhu, som sten på stranden. Den største er 50 cm.

Alle elementer er med Sophias karakteristiske og lette hvide næsten pudrede overflade, med karakter som gips eller kalk.

Kunstværket spiller, som I kan fornemme af beskrivelsen, på forskellige både skulpturelle og arkitekturens grundprincipper.

Alle var ved præsentationen begejstrede – det kunne kun blive godt.

Vi forventer nu, at det til fulde lever op til ideerne og præsentationen. Der er gået flere dage med opsætningen inden vi kunne dække det til – og imens har især personalet kunnet tage forskud på kunstværket, som det om lidt er i virkeligheden.

Det giver mange associationer, når man ser det: bl.a. byens skylight, ure, huse, fuglekasser, byggeklodser.

Og så forandrer rummet fantastiske lys og lysindfald hele tiden værket – det er aldrig det samme. Sollys morgen og eftermiddag er forskellige, og det kunststige lys giver en helt anden oplevelse.

Jeg er meget glad for i dag at kunne afsløre Sophia Kalkaus kunstværk 'Månens Kvadratur' – og glad for at kunne give denne gave til biblioteket i anledning af 75 års jubilæet.

Når vi har afsløret værket ved at fjerne afdækningen, vil vi udbringe en skål både for kunstneren, for vores mæcener og for bibliotekets 75 års jubilæum.

Jeg skal huske at sige, at denne reception slutter kl. 14.30 fordi bibliotekets jubilæum fortsætter kl. 15.00 i festsalen lige over på den anden side af gaden. Alle som er her er også velkomne til at deltage i det næste arrangement med afsløring af skolekonkurrencen om fremtidens bibliotek og den egentlige jubilæumsreception.